

Антикорупційна соціальна реклама

Сценарії підготували студенти курсу сертифікатної програми
«Правові засади та інституційні механізми запобігання корупції»
«Антикорупційних міждисциплінарних студій» Національного
університету «Києво-Могилянська академія»

СЦЕНАРІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМИ

До 9 грудня 2019 року, Міжнародного дня боротьби з корупцією (16 років тому в цей день була відкрита для підписання Конвенція ООН проти корупції) 30 студентів курсу сертифікатної програми «Правові засади та інституційні механізми запобігання корупції» «Антикорупційних міждисциплінарних студій» Національного університету «Києво-Могилянська академія» на моє прохання як їхнього викладача підготували сценарії антикорупційних роликів або інші пропозиції щодо антикорупційної соціальної реклами.

Більшість з цих робіт – нижче.

Держкіно України! НАЗК! Голлівуд! Хто готовий взятися за відеоролики?

Професор Микола Хавронюк

ДІАНА ПЛАХТІЙ

Я підтримую те, що в людини є душа – внутрішній світ, який відповідає за моральну сторону кожного.

Тому пропоную Вам соціальний антикорупційний ролик, побудований на основі роману Оскара Вайльда «Портрет Доріана Грея».

Отож, в центрі сюжету хлопчик – звичайний хлопчик зі звичайної сім'ї (ім'я йому буде Х), він народився, пішов в дитячий садок, потім в школу, потім вступив до університету.

Саме в університеті він вперше стикається з вибором: скласти іспит самостійно чи дати неправомірну вигоду викладачу. Він обирає друге. З цього часу зображення екрану ділиться навпіл: з однієї сторони портрет Х, який відтворює зміни в його моральній стороні – душі, з іншого – картинка з епізодами його життя.

Наступний кадр: Х закінчив університет і хоче стати держслужбовцем.

Знову вибір: пройти конкурс чесно та прозоро чи дати неправомірну вигоду Голові конкурсної комісії. Знову Х обирає другий варіант (це знову ж відтворюється на портреті Х).

Третій кадр: Х вже держслужбовець, йому потрібно провести публічну закупівлю: він може зробити це відповідно до закону або за допомогою злочинної змови і відкатів – Х знову обирає другий варіант.

Далі швидко змінюється багато кадрів з різними ситуаціями, як Х бере та надає неправомірну вигоду і так само змінюється його портрет. (Це все супроводжується тривожною, наростаючою музикою, до прикладу Clint Mansell Kronos Quartet — Cleaning Apartment (Fall).

Врешті-решт все зупиняється, екран стає темним і з'являється останнє зображення – Х за ґратами.

Все закінчилось.

Тепер його життя поділене на до та після. Найголовніше – Х завжди мав вибір, за який він відповідав. Цей вибір впливав не лише на його життя, а й життя інших людей (адже Х займав державну посаду).

З першого ж невірному вибору Х безповоротно змінився зсередини.

ЄВГЕНІЯ ВАСИЛЬЧЕНКО

СПРАВЖНЯ ЦІНА КОРУПЦІЇ.

Відео/ Візуальні ефекти Диктор/аудіо

Сцена 1. Вечір, похмурий дощовий день. Жвавий рух автівок по одному з мостів Києва; Водії поспішають, не особливо дотримуючись правил дорожнього руху; Рух ускладняють лише ями на дорозі, які досить рясно вкривають асфальт. Шум автівок, водії сигналять один одному.

Сцена 2. У загальному потоці автівок, їде головний герой (назвемо його Остап) зі своєю родиною (дружиною та донькою). Сім'я дуже радісно і голосно обговорює головну подію цього дня – донька головного героя виграла олімпіаду з історії. Дощ стає сильнішим. Веселий гамір у середині машини, герої сміються. Дощ поступово перетворився на справжню зливу, шум від дощу чутно навіть в автівці наших героїв.

Сцена 3. Остап, який так само трохи порушує правила дорожнього руху і визначену швидкість, поспішає заїхати на той самий міст, та стрімко занурюється у потік автівок. Він не встигає вчасно помітити одну з великих ям на дорозі, і, намагаючись її оминати, він не впорався з керуванням. Через слизький асфальт машину розвертає і виносить на зустрічну смугу. Сильний шум, машина намагається гальмувати, сигнали інших машин змішуються з криками дитини в салоні автівки. За якусь мить – гуркіт, удар та зіткнення автівок.

Сцена 4. Здається за мить після зіткнення наш герой відкриває очі. Насправді пройшло трохи більше часу. Навколо багато людей, вони намагаються відкрити двері його машини (з боку пасажирських сидінь). Хтось з людей викликає швидку. Наш герой дивиться на пасажирів на задньому сидінні автівки – його дружина та донька непритомні. Він не хоче думати про найгірше. Надзвичайний галас, крики людей.

Сцена 5. Наступної миті Остап відкриває водійські двері автівки, ледь тримаючись на ногах, він виходить. Дощ вже стихає. Він розуміє, що цей міст, на якому сталася аварія, йому дуже знайомий. Гамір наче витісняють на другий план спогади головного героя.

Сцена 6. Остап згадує, що майже рік тому його компанія отримала проект на ремонт цього самого мосту. Він загадав як платив гроші за те, щоб отримати цей проект, своєму куму, який був у тендерній комісії і обирав підрядну організацію. Компанія Остапа не мала належного досвіду, але мала зв'язки. Згодом кум запропонував Остапу декілька цікавих ідей щодо того, як можна було заощадити на матеріалах для ремонту дороги та на якості виконання ремонтних робіт. Всі ці спогади стрімко проносяться наче перед очима Остапа. На задньому плані чути сирену швидкої (вже приїхали лікарі).

Сцена 7. Остап повертається у реальність. Він у розпачі. Лікарі констатують смерть його рідних. Наш головний герой відчуває як задихається. Все навколо наче “поглинають” сутінки.

На екрані з'являється текст, який озвучує диктор.

Голос диктора: Перед тим як погоджуватися на легкі гроші, подумай – яка справжня ціна корупції?

ЮЛІЯ ВРУБЛЕВСЬКА

Дія відбувається в хатині у бабусі.

Бабуся сидить у кріслі, тримає внучку на колінах. Разом вони розглядають книгу про козацтво.

Тепла сімейна атмосфера. На задньому фоні чути, як працює телевізор. У новинах розповідають, що поліцією було викрито мережу підкупу виборців від одного з кандидатів у народні депутати. Основний спосіб підкупу – роздавання продуктових наборів, що включали гречку, олію, інші продукти харчування.

Внучка зацікавлено запитує:

- Бабусю, а козаки теж голосували?

Бабуся:

- Так, вони обирали гетьманів, які керували ними у визвольній боротьбі. У цей момент камера фокусується на одній з картинок книжки – і картинка поступово оживає.

Флешбек: Демонструються кадри обрання Петра Конашевича-Сагайдачного гетьманом. Козацька рада зібралася на головній площі, стали у широке коло. Козаки обговорюють обрання гетьмана для активізації військових походів. Один з козаків пропонує обрати гетьманом Петра Конашевича, названого Сагайдачним, як справжнього лицаря по духу та крові. «Сагайдачний виявив велику політичну далекоглядність та неабиякий військовий талант. Петро є великим патріотом, великим захисником свого народу та прикладом безкорисної любові до Батьківщини!».

Козаки жваво реагують на цю пропозицію та одностайно підтримують кандидатуру Сагайдачного. Лунають вигуки: «Слава і честь Сагайдачному – нашому гетьману!».

Титри на екрані (відображається інформація про головні досягнення гетьманства Сагайдачного, до прикладу наведені нижче):

- Сагайдачний провів реформу війська на Січі: поділив його на сотні та полки, поновив військові навчання, впровадив сувору дисципліну. Він залучив військо до вирішення проблем та прагнень жителів України, задіяв його до політичної самоорганізації та захисту православної віри.

- 1616 рік – військо на чолі з Сагайдачним захопило Кафу (нині – Феодосія) – найбільшого невільничого ринку та звільнення тисячі людей із турецької неволі

- 1618 – військо, очолюване Петром Сагайдачним здійснило наступ на Москву. Захоплено міста Путивль, Рильськ, Курськ, Єлець, Лебедин, Скопин, Рязськ. Військо мало не спалило Москву та примусило Московське царство просити перемир'я.

- Задля вшанування військових подвигів Сагайдачного на його честь було названо вулиці та заклади по всій Україні, встановлено біля 60 пам'ятників, у тому числі в Києві на Конtrakтовій площі.

Повертається кадр з інтер'єром хатини, де бабуся з онукою читають книгу.

Онучка повертається до бабусі і з замисленим виглядом каже: «Правда ж добре, бабуся, що козаки не продавали своє майбутнє за гречку?!».

Екран гасне. На ньому з'являється фраза: «Продатися не можна бути чесним. Кожен сам обирає, де поставити кому».

ВІКТОРІЯ СОТНІКОВА

Ситуація: Троє друзів зібралися на відпочинок за кордон та запросили з собою четвертого-Актора. Оскільки він уже використав свою щорічну відпустку, а у відпустці без збереження заробітної плати йому було відмовлено, вирішив оформити лікарняний. Прийшов до лікаря і запропонував щоб той за хабар оформив йому лікарняний. Лікар погодився. Актор похвалився «досягненням» перед Другом а той підтримав його.

Результат: немає жодного тиску та перешкод у корупції = толерантність до корупції.

1. Сценарій 1 (глядач замінив Лікаря) Друг зібрався на відпочинок за кордон та запросили з собою Актора. Оскільки Актор уже використав свою щорічну відпустку, а у відпустці без збереження заробітної плати йому було відмовлено, вирішив оформити лікарняний. Прийшов до лікаря і запропонував щоб той за хабар оформив йому лікарняний. Лікар відмовився. Актор спочатку почав його вмовляти, а потім погрожувати, Лікар надав цьому розголосу по лікарні та викликав поліцію.

Результат зміни поведінки: не заохочення корупції з боку суб'єкта надання медичних послуг, та пацієнтів + покарання за пропозицію неправомірної вигоди = нетолерантність до корупції.

2. Сценарій 2 (глядач замінив Друга) Друг зібрався на відпочинок за кордон та запросив з собою Актора. Оскільки Актор уже використав свою щорічну відпустку, а у відпустці без збереження заробітної плати йому було відмовлено, вирішив оформити лікарняний. Прийшов до лікаря і запропонував щоб той за хабар оформив йому лікарняний. Лікар погодився. Актор похвалився своїм «досягненням» перед Другом а той відреагував на це вкрай негативно, оскільки не толерантний до корупції.

Результат зміни поведінки: тиск на Актора з боку Друга = нетолерантність до корупції.

3. Сценарій 3 (глядач замінив Лікаря та Друга) Друг зібрався на відпочинок за кордон та запросив з собою Актора. Оскільки Актор уже використав свою щорічну відпустку, а у відпустці без збереження заробітної плати йому було відмовлено, вирішив оформити лікарняний. Прийшов до лікаря і запропонував щоб той за хабар оформив йому лікарняний. Лікар відмовився. І Актору довелося залишитися ні з чим. Актор поскаржився про свою невдачу Другові, а той відреагував на це вкрай негативно, оскільки не толерантний до корупції.

Результат зміни поведінки: тиск на Актора з боку друга + не заохочення корупції з боку суб'єкта надання медичних послуг, та пацієнтів + покарання за пропозицію неправомірної вигоди = нетолерантність до корупції. Нетолерантність до корупції – це не щось насажене ззовні, це те, що природно вирощується зсередини.

Це наші не толерантні до корупції: сім'я, друзі, колеги, оточення. Тож, оточуймо себе правильними, ціннісними людьми.

ЮЛІЯ КАНІУС

СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА ПРОТИ КОРУПЦІЇ

В ролику демонструємо різні локації міста.

Без впізнаваності конкретного місця, проте з розумінням для глядача – яка саме це локація, установа або ситуація. На кожне з показаних у кадрах місць буде запускатися сонячний зайчик. Для глядача одразу не буде видно звідки він запускається. Буде видно куди його направлено. Промінчик і круг світла.

Картинка 1. Будівля лікарні. Кабінет лікаря. В кабінеті – лікар в білому халаті, навпроти якого сидить схвилюваний пацієнт, який невпевнено тримає в руках під столом купюру в 500 гривень і веде з медиком розмову. Глядач не чує її, тільки бачить жести і рухи. Глядач перебуває за склом. В цей момент з протилежної будівлі чи з вулиці у вікно до лікаря потрапляє сонячний зайчик.

Глядач не бачить, хто його запускає. Показується лише кадр в кабінеті лікаря. Лікар теж не помічає сонячного зайчика на склі, але його помічає пацієнт і здивовано за ним слідкує. Потім зайчик переміщається з вікна на стіл і зі стола промінь падає на руку пацієнта, в якій він тримає купюру. В цей момент пацієнт замислюється і ховає до кишені 500 гривень.

Закінчується розмова з лікарем, він дякує, усміхається і виходить з кабінету.

Картинка 2. Траса. Автомобіль, що зупинився обабіч і позаду нього зупинилося авто патрульної поліції. В авто перебуває чоловік і дитина 6-7 років без автокрісла або засобів фіксування дитини в авто ременями безпеки. Чоловік оглядається на задні сидіння, дивиться на дитину і розуміє, що зараз йому випишуть штраф, адже він значно перевищив швидкість і не пристебнув належно дитину в авто. Поки патрульні йдуть до автомобіля, він дістає з гаманця 1000 гривень і планує вручити їх патрульному, щоб швидше поїхати з місця, адже поспішає. Постійно дивиться знервовано на годинник. Даємо глядачу зрозуміти, що людина кудись поспішає.

Наступна картинка: патрульний розглядає документи на авто, а чоловік, перебуваючи на сидінні водія, дістає гроші і планує їх запропонувати патрульному. Аж раптом на його лобове скло падає сонячний зайчик, він автоматично повертає голову на дитину, щоб подивитися на її реакцію: чи бачить вона зайчика і помічає, що промінь падає на голову дитині. Дитина зайчика не помічає, адже занята грою лялькою чи машинкою. Його помічає тільки батько. В цей момент він ховає гроші, заспокоюється, вимикає телефон, який дзвонить (дзвінок дає розуміння, що його очікують на зустрічі), ще нижче опускає бокове скло в авто і починає спокійно спілкуватися з патрульним.

Глядач отримує розуміння, що чоловік готовий на штраф і зрозумів свою провину, перестав поспішати. Тобто до людини приходить усвідомлення, що правила не треба порушувати, а треба відповідати за свої помилки.

Картинка 3. Кабінет пожежного інспектора чи керівника інспекторів, які погоджують пожежну безпеку на приватних об'єктах. Торговий центр, який лише збудовано, але ще не відкрито. За задумом це має бути великий розважальний центр для дітей різного віку. Глядачу показується картинка з кадрами з різних приміщень, їх оглядають кілька пожежних інспекторів і власник приміщення – солідний бізнесмен. Акцент робиться на обличчі керівника пожежних інспекторів, глядач має запам'ятати його, а також обличчя підприємця.

Наступний кадр вже через кілька днів. Цей підприємець з шкіряною сумкою заходить в кабінет головного пожежного інспектора, щоб підписати дозвіл на введення розважального центру в експлуатацію. Глядач бачить табличку на дверях (для розуміння, куди заходить підприємець), сумку в руках у підприємця.

Наступний кадр. В інспектора на столі лежить папка з документами на розважальний центр і кресленнями. Він її перелистує, показує підприємцю на креслення, вказує на місця, що виділені червоним кольором. Між чоловіками йде розмова, яку глядач не чує, але розуміє її суть із показаних кадрів. Місця червоним – зауваження до пожежної безпеки, їх чимало. Поки він пояснює про все підприємцю, той дістає з шкіряної сумки папку з грошми і має намір вручити її пожежнику, щоб уникнути зауважень. В кабінеті перебуває маленький син пожежного інспектора 2-3 роки, який у віддаленому куті кабінету, на дивані, тихо грається

маленьким дзеркальцем, пускаючи сонячні зайчики. Підприємець поки не помічає хлопчика, проте доки пожежник перебирає папери, розглядає його кабінет і бачить, як сонячний зайчик падає на портрет на етажерці позаду столу пожежника. Портрет з чорною стрічкою. Фото загиблого пожежника на пожежі в Одеському коледжі. По сюжету він буде колегою цього інспектора, що погоджує дозвіл. Щоб глядач зрозумів, що це за пожежник, йому показують короткий кадр з новинного сюжету про те, як загинув цей пожежник, цей кадр пригадує підприємець. І загалом пригадує про одеську пожежу, кількість жертв в ній. Коли він це пригадав, він обертається, щоб подивитися, звідки на портреті з'явився сонячний зайчик і бачить маленького хлопчика. Той щиро усміхається чоловікові і продовжує гратися дзеркальцем. Після цього підприємець замислюється і закриває замок сумки, переключається на роботу з пожежним інспектором і дає зрозуміти, що всі його зауваження будуть виправлені. Виходячи з кабінету, він витягує з кишені магнітик з емблемою свого розважального дитячого центру і дарує його дитині.

В кінці фон якийсь і фраза. Будь нетолерантним до корупції. Пустя світло у майбутнє.

СОФІЯ САПГУРА

СЦЕНАРІЙ СОЦІАЛЬНОГО ВІДЕОРОЛИКА: «ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ, РОЗБУДОВА ДОБРОЧЕСНОСТІ».

Цей соціальний відеоролик сценаровано з метою затвердження добročесності як загальнолюдської цінності, виправити або/не допустити поширення моделі недобročесної поведінки в суспільстві.

Частина 1: Ситуація-конфлікт

Два сповнених життя студента-аспіранта.

Один – з небагатої родини. Живе в гуртожитку. Сидить ночами, займається своєю науковою темою, власноруч пише наукові статті, не пропускає заняття, здав кандидатський мінімум сам, дисертацію пише сам, не порушуючи графік. Не має шкідливих для здоров'я звичок. За рахунок високих оцінок отримує стипендію. Підробляє помічником юриста, щоб ще допомогти фінансово своїй матері, що виховує одна молодшу сестру. Хлопець свідомо собі відмовляє в розвагах (нічних клубах, кіно, поїздках), дорогому одязі й взутті, тощо. Він працює на майбутнє.

Позначимо його умовно – Персонаж № 1.

Другий – із заможної родини. Його батько – високопосадовець. Живе в елітному районі м. Києва. Ні в чому собі не відмовляє. Пропускає (просипає через нічні гуляння) заняття, науковою роботою не займається. Має погані звички. Академічний мінімум (так само як і сесії під час попереднього навчання) за нього «здає» батько – домовляється зі своїм другом ректором. Наукові статті, і т.д. за нього пишуть (в т.ч. надають рецензії) близькі до ректора люди. Він живе сьогоднішнім днем з впевненістю, що його майбутнє завжди буде таке безтурботне і забезпечене.

Позначимо його (другого студента) умовно – Персонаж № 2, а його батька – Персонаж № 3.

Захист дисертацій. Персонаж № 1 свою роботу написав сам, отримав високий бал. Отримує «доктора філософії».

Натомість Персонаж № 2 свою роботу в очі не бачив. Оскільки всі задіяні до цього розуміли, що ніхто вчитуватися в роботу, в т.ч. в статті, не буде, бо все «домовлено» і захист гарантовано, тому з точки зору академічної добročесності наукова праця Персонажа № 2 має високі ризики (має місце академічний плагіат). Незважаючи на це, Персонаж № 2 «захищає» наукову працю, отримує «доктора філософії».

Частина 2: Неочікуваний поворот подій

Оголошено конкурс на зайняття керівної посади в одному із престижних державних органів. Заробітна плата неймовірно висока в порівнянні з іншими аналогічними. Персонаж № 1 і Персонаж № 2 подають документи. Мотивація першого – природня, мотивація другого – продовжити традиційну недобročесну практику свого батька, посилити статус свого прізвища, закріпитися в системі державного адміністрування, зокрема заради захисту інтересів кола батька.

Конкурсна комісія має високі моральні й професійні якості. Вона виявляє плагіат в науковій роботі Персонажа № 2 (про що повідомлено відповідний орган, розпочато процедуру позбавлення його наукового ступеню, невдовзі притягнуто до відповідальності самого ректора). Окрім того, Персонаж № 2 не зміг пройти всі необхідні форми тестування.

Натомість, Персонаж № 1 став переможцем конкурсу.

Паралельно цьому, здійснюються певні заходи антикорупційних органів стосовно діяльності Персонажа № 3 (в цій частині дуже коротко можна показати «ланцюг» співробітництва НАЗК-НАБУ-САП ГПУ тим самим можна а) підвищити обізнаність пересічного громадянина щодо їх діяльності, і б) підвищити імідж цих органів).

Оголошується остаточний вирок Вищого антикорупційного суду стосовно Персонажа №3. Нерухомість, авто, готівка на банківських рахунках тощо підлягають конфіскації.

Слоган на екрані: Будь добročесним! Добročесність – найвища цінність! Інвестуй в майбутнє!

АРТЕМ БУРТАК

ПОКАДРОВИЙ СЦЕНАРІЙ. Основний акцент – через історичну самотність.

Особливості: Зйомка із застосуванням квадрокоптера та екшн камерою.

Музичні доріжки фрагментарно: Козак Сіромаха – "Засвіт встали козаченьки", KALUSH feat. alyona alyona – Гори

Актори: 1. Козак суддя (17 століття), 2. Суддя (Сучасність).

Кадр №1 – 17 століття. Зі сходом сонця, прокидається козак на Січі. Поправляє вуса та оселедець. Виходить з куреня, вмивається холодною річковою водою. Молиться Богу.

Кадр №2 – Сучасність. У квартирі за сигналом будильника прокидається чоловік, йде до ванни та вмивається. Під час сніданку читає новини з телеграму (зйомка з плеча).

Кадр №3 – 17 століття. Козак оглядає свою зброю. Об'їжджає свого коня (здійснює щось типу джигитовки) та швидко мчить по Січі в напрямку центру (перехід на загальний план – віддалений).

Кадр №4 – Сучасність. Чоловік п'є каву, одягає костюм, забирає дипломат. Перехід, відчиняє двері авто, сідає та мчить.

Кадр №5 – 17 століття. Козак заходить в широке приміщення (не має жодної людини) з багатьма лавами, йде до трибуни (упевнено та спокійно). Проходить 50% приміщення – миттєвий перехід – козак продовжує крокувати до трибуни, але лави вже заповнені козаками. Козаки встають, виражаючи свою повагу суду, судді та процесу.

Кадр №6 – Сучасність. В приміщенні суду заходить наш чоловік, рухається у напрямку суддівського місця (людей немає в приміщенні). Миттєвий перехід, і чоловік вже в мантиї суддівській продовжує рухатись до свого місця (зала заповнена людьми).

Кадр №7 – 17 століття. Козак замахується для удару суддівським молотком/альтернативний спосіб з урахуванням історії (slow motion). Серія flashbacks (флешбеків), що супроводжується протягом руху суддівського молотка з перехресними епізодами – епізод/спогад з прийняття рішення шляхом підкиданням шапок на віче, козацькі походи, момент битв та сутичок, а також епізод, який зібрав усіх в цій залі: (це стосується певного порушення козацького устрою, можливо махінації із провізією у часи війни, за які на лаві підсудних і сидить похмурий чоловік).

Кадр №8 – Сучасність. Суддя замахується для удару суддівським молотком (slow motion), супроводжується серією flashbacks (флешбеків), що показуються протягом руху суддівського молотка з перехресними епізодами: Помаранчевої революції, подій Майдану (Революції Гідності), подій на вул. Інститутській (загибель людей від куль снайперів, сутички), масштаби розрухи та активні фази вогню АТО/ОСС, як люди поспіхом покидають свої домівки. А також епізод, який усіх зібрав в залі засідань – кадр із передачею неправомірної вигоди обвинуваченим судді.

Кадр №9 – 17 століття. Гучний та дзвінкий удар суддівським молотком!

Кадр №10 – Сучасність. Гучний та дзвінкий удар суддівським молотком! Із зали в кайданках виводять засудженого. Люди потрохи починають розходитись, серед присутніх, привітно посміхається один чоловік у діловому костюмі та із зачіскою виразного оселедця. Це той самий козак із 17 століття. (Емоційно епізод має викликати почуття гордості за ухвалені рішення та безповоротність покарання за правопорушення)

Кадр. Квадрокоптер піднімає масштабний план міста. Картинка змінюється та темніє для утворення фону. З'являються слова:

Є БОРОТЬБА ЗА ДОЛЮ УКРАЇНИ.

ВСЕ ІНШЕ – ТО ВЕЛИКЕ МИСКОБОРСТВО

Ліна Костенко

ІВАНИШИН КСЕНІЯ СИСТЕМА З ІНВАЛІДНІСТЮ

За закритими темно-коричневими дверима із золотистою ручкою – такими, що розмежують пропахлий хлоркою коридор від «елітарного» кабінету державної лікарні – ледве чутно чоловічий регіт та жваву дискусію. Сьогодні, у післяобідній час, засідання медико-соціальної експертної комісії. Там сидять кілька лікарів, що входять до складу цієї комісії. Ось Володимир Степанович – головний хірург району, поважний мужчина, а за сумісництвом і колега керівника управління охорони здоров'я в районі. Віктор Іванович, попри гордовитий стан, є натурою м'якою, він психолог та батько двох донечок (одна з яких навчається у класі із донькою того ж керівника ОЗ). Зеновій Миколайович ще зовсім молодий, новенький у системі, лише недавно інтернатуру завершив, однак його батько попідкувався про долю свого сина та завчасно поговорив із потрібними людьми.

Такі різні шляхи звели їх до одного столу, на якому хаотично розкладені папки зі справами пацієнтів, що претендують на отримання групи інвалідності, біля них стоять напівпорожні чашки для чаю, а під столом – не чай. Кожен із них знає, що засідання довго тривати не буде, оскільки експертні висновки стосовно тих людей уже розроблені задовго до самих зборів комісії, їх лише залишається прийняти.

- Неборачко Юрій. Такс-с, що тут у нас? – промовляє Віктор Іванович

- Ах, так. Вчора приходила його мама, хотіла відкосити сина від армії. Ну я їй натякнув які там у нас розцінки. Мудра жінка, зразу всьо зрозуміла, після обіду занесла – каже хірург

- Жах!!!

- Що таке, Іванович? – здивовано питає наймолодший лікар

- А хто Батьківщині служити буде, хто її захищатиме? Була б моя воля – взагалі б таким не допомагав! – відповідає той.

- Ну бач, така в нас робота. Най буде йому III група – каже Володимир Степанович

- А це що таке? – запитує Зеник

- О-о, а це, синку, подивись і запам'ятай, унікальний екземпляр. Минулого тижня мужику не сподобалося, що ми перевели його з II на III групу, і тепер у нього, бачите, пенсія менша буде. Хотів якихось пояснень, але ж то за Законом навіть не можна висновки на руки людям давати. Він щось там сварився, казав що нас скоро усіх позвільняють, бо він буде писати скаргу до начальства. Бідолаха ж не знав, що всі скарги спочатку потрапляють нам в руки, а аж потім ми їх передаєм вищому МСЕК – відповідає Віктор Іванович, демонстративно рве скаргу та викидає у смітник поблизу.

Як і очікувалося, засідання тривало не довго. За таким ж принципом вони прийняли рішення ще до десятки пацієнтів: комусь встановили інвалідність, у когось відібрали. Через годинку кожен уже сидів у своїй машині, прямуючи у своїх справах. От і Віктор Іванович заїхав до школи по свою доцю. Саме так він її називає від найщирішої любові, яку тільки може відчували батько до своєї дитини. Коли їхали додому, завжди проїжджали крізь одне неврегульоване перехрестя. Ух, як же ж Іванович не любить це місце, завжди намагається дуже обережно його минати, та попри усі обережність, цього разу уникнути аварії не вдалося. На зустріч їхала автівка, яка на високій швидкості втарилилася у наших героїв. На щастя, Віктор Іванович не постраждав, але щоб підлікуватися, взяв відпустку на пів року, чого не скажеш про його бідну доцю. У дівчинки сильне порушення хребта, через що вона на довгі роки, а то й довіку залишиться в інвалідному візку.

Через місяць після автокатастрофи наш лікар вирішує виробити інвалідність для своєї дитини. З цим питанням звертається до давнього друга – Володимира Степановича. На що той йому відповідає:

- Віть, ну я всьо розумію, але ж ти сам прекрасно знаєш правила... – та після цих слів непомітно простягає руку, так само, як він це робить кожен раз, коли приймає хабарі на виконання аналогічних завдань.

Хоч кожна казка має завершуватися щасливим кінцем, але й життя – то ж не казкове.

КРИВОНОС АНАСТАСІЯ

ВІДЕО/АУДІО/БІЛБОРДИ

Сцена 1. Ресторан. Шумна компанія приїхала на святкування. Один з водіїв, розуміючи, що він за кермом, вирішив випити. Випив. Застілля продовжується. Танці. Все чудово.

Сцена 2. Підліток грається зі своїм псом вдома та вирішує вигуляти його. Одягається та виходить з собакою гуляти в парк.

Сцена 3. Компанія закінчила святкування. Водій у стані алкогольного сп'яніння сів за кермо та почав виїжджати з місця паркування. Однак, його помітив поліцейський та зупинив авто.

Далі, картинки швидко змінюються одна за одною. Спецефект: Після зміни картинки на секунду загорається чорний екран:

- 1) Факт передачі коштів від нетверезого водія поліцейському
- 2) Поліцейський відпускає водія
- 3) Спідометр показує високу швидкість
- 4) Пішохідний перехід, до якого наближається підліток з собакою
- 5) Яскраве світло, яке засліплює і підлітка і екран глядача
- 6) Сцена після аварії, де зрозуміло, що дитина не вижила

Сцена 4: Чорний екран та голос дитини на фоні «вибач, Мамо, п'яний водій дав хабара поліцейському, додому більше не чекай».

Сцена 5: Лежить собака, поклавши голову на ноутбук, в якому на заставці фото підлітка з собакою.

Сцена 6. Заставка на екрані телевізора «Корупція вбиває».

АНТОН БОНДАР

СЦЕНАРІЙ

КАДР 1. Коридор лікарні. Відносно ошатний інтер'єр зі слідами «євроремонту» 10-річної давнини. Біля прочинених дверей ординаторської, з якої чути голоси лікарів, стоять двоє чоловіків приблизно одного віку (30-35 років) та статури. Один з чоловіків ЛІКАР, інший – РОДИЧ ПАЦІЄНТА.

ЛІКАР тримається за ручку дверей і ми розуміємо, що за мить до цього він вийшов з ординаторської в коридор на прохання РОДИЧА ПАЦІЄНТА для короткої розмови щодо ПАЦІЄНТА.

Камера бере крупний план на ЛІКАРЯ одночасно із наростанням звуку його голосу. Камера ніби обладнана направленим мікрофоном. Ми чуємо фрази ЛІКАРЯ, які, через невеличке підвищення звуку, виринають з контексту розмови між ЛІКАРЕМ та РОДИЧЕМ ПАЦІЄНТА. Голосу РОДИЧА ПАЦІЄНТА ми майже не чуємо бо мікрофон направлено не на нього і він майже нічого не говорить окрім «ага», «так-так», та т.і.

ЛІКАР:

- Вирішувати вам, безумовно... але я б все ж таки радив вирішити на користь операції... так, витрати серйозні... ну що я вам розповідаю... ви й так все самі розумієте... час ще є, хоч і небагато... не переживайте... сьогодні, максимум завтра, переговоріть із родичами, друзями... вирішуйте... просто дайте підтвердження... наперед нічого не потрібно... все потім, потім, потім... передзвоніть мені, якщо вирішите... так, бажано сьогодні... да ні, ну що ви, до десятої сміливо дзвоніть... і вам всього... на зв'язку....

КАДР 2. Лікарняна палата. В палаті 4 ліжка на трьох з яких лежать хворі. На дальньому напівлежить ПАЦІЄНТ – чоловік 60-70 років. РОДИЧ ПАЦІЄНТА присуває стілець до ліжка ПАЦІЄНТА, готуючись присісти.

ПАЦІЄНТ не дочекавшись поки РОДИЧ присяде, із посмішкою через біль питає РОДИЧА:

- Ну що там? Який план?

РОДИЧ ПАЦІЄНТА сідає на стілець. Псевдо-єдиним кадром камера бере крупним планом обличчя РОДИЧА (вперше ми бачимо його очі). РОДИЧ декілька секунд мовчки дивиться в очі ПАЦІЄНТА. Ми бачимо тільки крупний план обличчя РОДИЧА, але розуміємо, що дивиться він саме в очі ПАЦІЄНТА. Ми відчуваємо, як складні почуття переповнюють РОДИЧА. На його очі наворачтаються скупі чоловічі сльози. І в ту ж саме мить він, з трохи штучною бадьорою посмішкою, промовляє тихо і твердо:

- Головне, – не бери дурного в голову... сказав, що вирішувати маю я. Хоча варіантів насправді немає ... Все буде добре!

КАДР 3. Ординаторська. Через мить після того, як ЛІКАР повернувся з коридору. В ординаторській присутні двоє КОЛЕГ ЛІКАРЯ. Вони переривають свою розмову. Один з КОЛЕГ звертається до ЛІКАРЯ:

- Що там? Думаєш найдьот он до вечера две штуки баксов? Мне до конца недели взносное по ипотеке сделать нада обязательно. Панімаєш?

ЛІКАР:

- Думаю, да. ... ну не сегодня, так завтра... вечером буду знать... да куда он денется...

Псевдо-єдиним кадром камера бере крупним планом обличчя ЛІКАРЯ, який виразно і чітко, «зі сталлю в голосі» промовляє в камеру: ...я на него своё решение повесил... і варіантов не дал... ето всегда работает...

КАДР 4. Чорний екран. Шрифт Times New Roman, біла заливка. Розмір шрифту відповідає приблизно десяти рядкам в кадрі. Стоп кадр або переміщення тексту зі швидкістю, трохи більшою за нормальну для читання, що має створити ефект розповіді про подальшу долю героїв або їх прототипів в реальному житті.

ТЕКСТ:

Частина 3 статті 354 Кримінального кодексу України.

Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання працівником підприємства, установи чи організації, який не є службовою особою, або особою, яка працює на користь підприємства,

установи чи організації, неправомірної вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи невчинення будь-яких дій з використанням становища, яке займає працівник на підприємстві, в установі чи організації, або у зв'язку з діяльністю особи на користь підприємства, установи чи організації, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи -

караються штрафом від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

Частина 3 статті 354 Кримінального кодексу України.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, -

караються штрафом від п'ятисот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

ДАНА БІЛОУСОВА

Необхідно розробляти кампанії, спрямовані на дітей молодшого шкільного віку (до 10 років). Оскільки діти ще не розуміють, що таке корупція, то їм варто «прищеплювати» правильні цінності – доброчесність, справедливість, відповідальність, дисципліна і т.д. Для прикладу, важливим є досвід Гонконгу, де Незалежною комісією з протидії корупції було створено вигаданого персонажа-кролика, який постійно з'являється у навчальних матеріалах, дитячих книжках та мультиках на телебаченні. Саме завдяки йому діти навчаються цінностей. Ознайомитись з цим прикладом можна за [посиланням](#).

Отже, я пропоную зробити щось схоже. Придумати головного персонажа, який буде «ядром» цієї кампанії. І кампанія не повинна завершуватись просто розробкою соціальних роликів-мультиків, необхідно також розробити ряд уроків для молодшої школи чи дитячих садків на основі історій про цього персонажа. Можна, щоб це була якась казкова істота чи просто тваринка (але не варто робити персонажа просто людиною – хлопчиком чи дівчинкою, бо дослідження показали, що діти краще навчаються через уявних персонажів). У рамках кампанії можна розробити 5-7 роликів тривалістю до 2 хвилин. У всіх роликах повинні бути ті ж персонажі і, можливо, та ж обстановка (школа, двір і т.д.). Далі я викладу своє бачення, як повинні виглядати декілька епізодів.

ЕПІЗОД 1. Про доброчесність.

Персонажі сидять на уроці в школі. Вчителька оголошує незаплановану самостійну роботу. Всі шоковані, крім кращого друга головного героя (вони сидять разом за партою). Друг говорить йому, що не варто переживати, бо в нього на телефоні є відповіді на всі завдання. Герой вражений і не знає, що йому робити, – сказати вчительці, промовчати чи списувати. Герой намагається пояснити своєму другу, що це неправильно і так не можна робити, але той його не слухає і говорить, що все буде добре, ніхто не дізнається. В цей момент до них підходить грізна вчителька, бачить телефон і забирає його собі. Весь клас починає перешіптуватись і скося дивитись на друга головного героя. Йому стає соромно за свою поведінку і він перед всіма вибачається.

В кінці епізоду головний герой пояснює, що таке доброчесність і чому не можна списувати (ніби певна мораль епізоду).

ЕПІЗОД 2. Про активізм і відповідальність.

Епізод також відбувається в школі. Всі вирішили зробити тиждень добра в школі. Протягом тижня треба зробити три речі, які допомогли б іншим. Але ніхто в класі головного героя не хоче цим займатися. У понеділок, вівторок, середу вчителька постійно нагадує, що треба зробити три добрі речі, а потім в п'ятницю розповісти про них всьому класу. Однокласники головного героя говорять про те, що це нудно і нікому непотрібно, тому вони цього не робитимуть. Головний герой не знає, що йому робити. З одного боку він хоче робити ці добрі речі, але з іншого – не хоче йти проти всього класу, бо вважає, що його будуть називати «підлиза» і «вискочка». Друг героя пояснює, що якщо ти хочеш змін, то треба починати з себе, а не чекати поки хтось інший це зробить. Тому вони двоє придумують план на два наступні дні, щоб зробити стільки добрих речей, щоб вистачило на весь їхній клас. Почувши про те, скільки справ двоє героїв зробили, їхні однокласники вирішують до них приєднатися і разом роблять найбільше добрих справ у всіх школі. У кінці епізоду головний герой пояснює «мораль» епізоду в стилі «хто, якщо не ми, коли, якщо не зараз».

ЕПІЗОД 3. Про чесність.

Епізод також відбувається в школі.

Приклад 1.

Вчителька попросила головного героя відмітити присутніх в класі, поки вона буде відсутня. Він вирішив відмітити присутнім свого кращого друга, якого насправді в той день в школі не було. Вчителька відмітки не помітила, але до кінця дня головного героя «замучила совість» і він зізнався вчительці в тому, що зробив. Вона подякувала, що він сказав правду, але попросила більше такого не робити, бо це неправильно.

Приклад 2.

Майже така ж ситуація, але головний герой поставив собі оцінку в журналі, коли вчителька цього не бачила. Пізніше він в цьому зізнався. В кінці епізоду знову йде коротка вставка від головного героя про те, що таке чесність і чому важливо завжди бути чесним і зізнаватися, коли ти зробив щось не так.

ОЛЬГА ІВАНОВА

КОРУПЦІЯ КРАДЕ ТВОЇ ШАНСИ.

Він розповідає історію дівчини, яка стикається з проявами корупції в різних життєвих ситуаціях. Це може бути один сюжет або ж серія декількох окремих історій.

Перша сцена показує історію корупції в університеті. Дівчина ледве встигає на іспит після безсонної ночі підготовки. Перед кабінетом професорки стоять в черзі її одногрупники та жестами показують їй щоб та швидше заходила в кабінет, бо вже прийшов час її іспиту. Дівчина заходить в кабінет і сідає за стіл професорки.

- Ви показали дуже непогані результати цього року, – починає розмову викладачка.

- Так, я здала всі модульні роботи та заліки на «відмінно». Пропустила ваше заняття лише раз через хворобу, – відповідає дівчина з радісним виразом обличчя.

- Це чудово. Але мушу вам повідомити, що цього замало для того аби отримати «відмінно» за фінальний іспит з мого предмету.

Радість на обличчі дівчини змінюється на подив:

- Я погано розумію, що ви маєте на увазі.

- А мені здається, що ви чудово мене зрозуміли. Хороші оцінки не залежать лише від викладачів. Вони також вимагають пожертв з боку студентів та студенток.

Наступний кадр показує як засмучена дівчина зачинає за собою двері кабінету. Вона підводить погляд на камеру та каже:

- Цей іспит був моїм шансом отримати червоний диплом магістра. Але корупція його в мене вкрала.

Наступна сцена показує ту саму дівчину у поліцейському відділку. До неї підходить слідчий і починається розмова:

- Чи маєте ви якісь новини щодо моєї справи? – запитує дівчина.

Слідчий з незадоволеним виразом обличчя відповідає:

- Дівчино, я зараз маю дуже багато розслідувань одочасно. Крадіжка вашої сумки — далеко не в пріоритеті.

- Але ж пройшло вже три місяці, – каже дівчина.

- Послухайте, я можу пришвидшити розгляд вашої справи. Але це вже безумовно за додаткову плату.

- Ви натякаєте на те, що я маю вам заплатити за проведення розслідування у моїй справі?

- Я не натякаю. Я кажу вам, як це відбувається у нас в дільниці.

Фінальний кадр показує дівчину, що виходить з кабінету слідчого. Вона підводить очі на камеру та каже:

- Це був мій шанс отримати справедливість. Та корупція його вкрала.

Остання сцена висвітлює все ту ж дівчину в лікарні. Вона сидить в черзі до лікаря. Навколо ще багато людей, які переговорюються між собою, чекаючи своєї черги. Дівчина нервово стискає в руках папірці з висновками медичних досліджень її хвороби. Нарешті, настала її черга і вона заходить в кабінет лікаря. Починається розмова:

- Необхідно провести операцію. Нічого страшного, але це найефективніший спосіб позбавити вас болю в спині, – каже лікар.

- Так. Звісно. Я згодна на операцію. Коли можна буде її провести? – відповідає дівчина.

- Наразі у нас досить велика черга. Можливо доведеться зачекати пару місяців.

- Але ж це дуже довго. Лікарю, цей біль нестерпний.

- Я розумію і можу посприяти тому, щоб вас прооперували вже наступного тижня. Але ви маєте розуміти, що такі послуги не безкоштовні, – каже лікар і простягає дівчині папірець із зазначеною сумою грошей, яку він би хотів отримати за своє сприяння проведенню операції.

Наступний кадр показує дівчину, що зачинає за собою двері кабінету лікаря. Вона підводить очі на камеру і каже:

- Це був мій шанс отримати якісне медичне обслуговування. Але корупція його в мене вкрала.

ВАЛЕНТИНА ЛАВРЕНЕНКО

СЦЕНАРІЙ

Основна мета: зниження рівня толерантності до корупції в українському суспільстві.

Ключова ідея. Несприйняття корупції має починатися з середньої школи. Проте будь-які просвітницькі заходи там не матимуть суттєвого впливу, якщо продовжуватимуть діяти подвійні стандарти, наприклад, коли на тлі антикорупційної пропаганди батьки збиратимуть готівкові кошти на різні потреби школи та передавати їх (часом через дітей) вчителям. Контроль за використанням таких коштів є обмеженим або неможливим, натомість школярі при звичаються до механізмів «вирішення» різного роду питань, що у майбутньому й формуватиме прийнятність корупції як явища.

СЦЕНАРІЙ

1. Нарізка з сюжету в теленовинах про те, як в школах 9 грудня — в Міжнародний день боротьби з корупцією за рекомендацією Міністра освіти та науки відбуваються заходи на антикорупційну тематику, як зі школярами проводяться бесіди, дискусії, обговорення про сутність явища корупції, її руйнівних наслідків для на шляху до розбудови демократичного, справедливого та заможного українського суспільства....

2. На тлі цих новин звичайна українська родина обговорює те, що в кінці місяця доведеться знов на батьківських зборах здавати гроші на черговий «ремонт» в класі, доплати й подарунки вчителям та інше....

3. Почувши цю розмову, їх дитина каже – «Але ж нам сьогодні розповіли в школі, що неправильно передавати гроші і очікувати за це виконання своїх обов'язків від будь-кого!!!»

4. Батьки переглядаються між собою і сумно зітхають...

Далі йде ряд слоганів:

Хочеш створити нову українську школу? Не фінансуй її у непрозорий спосіб!! Підтримуючи неофіційний збір грошей, ти не зробиш освіти кращою, а дитину – розумнішою!! Але ти підтримаєш недоброчесних чинуш від освіти!

Якщо дійсно хочеш допомогти школі, де вчиться твоя дитина – вимагай створення відповідної благодійної установи, спрямовуй туди кошти за своїми можливостями та здійснюй контроль за їх витратами!

АНАСТАСІЯ МИРОШНИЧЕНКО

СЦЕНАРІЙ

З метою успішної підготовки та запуску соціального ролику необхідно чітко визначити наступні категорії:

Задача проекту: привернути увагу широкого загалу до питання боротьби з корупцією та мотивувати аудиторію очолювати антикорупційні рухи. Такий соціальний ролик може стати супроводжуючим матеріалом до проведення конкурсу «Герой антикорупції 2020», реалізованого за підтримки громадських організацій та, бажано, антикорупційних органів України. Схожий захід проводився у 2017 році за підтримки ГО «Родина Героїв Небесної Сотні» й українського представництва «Transparency International» (<https://maidanmuseum.org/uk/node/381>), переможці якого одержали Антикорупційну премію імені Героя Небесної Сотні Юрія Поправки у трьох номінаціях: Журналіст-розслідувач, Супротивник системи, Антикорупціонер від влади.

Цільова аудиторія: громадське суспільство

Кількість залучених акторів: мінімум 5 осіб різної вікової категорії, що представлятимуть різні куточки України та верстви населення

Використані методи: персональне інтерв'ю, у ході якого учасники будуть лаконічно відповідати на запитання

Ролик починається із фрази «Герої антикорупції серед нас...». Далі по черзі ставиться три запитання і респонденти відповідають однією-двома фразами.

Яким є герой антикорупції?

Респондент 1: Це патріот, який працює на спільне благо та надихає інших

Респондент 2: Це той, хто розділяє суспільні цінності

Респондент 3: Наполегливий і розуміє, що у боротьбі з корупцією здаватись не можна
Навіщо існують герої антикорупції?

Респондент 1: Для того, щоб сприяти структурним реформам, які впливають на попередження та викорінення корупції в Україні

Респондент 4: Щоб наші внуки не знали значення слова «хабар» (говорить людина 35-ти років)

Респондент 2: Щоб своїм прикладом мотивувати інших

Що потрібно зробити, щоб стати героєм антикорупції?

Респондент 1: Почати з себе

Респондент 5: По-справжньому любити те, чим займаєшся і бути доброчесним

Респондент 3: Сприяти розбудові свідомого антикорупційного суспільства

Респондент 4: Не мовчати, а говорити!

Ролик закінчується фразою «Героєм антикорупції може стати кожен із нас...».

У випадку, якщо все ж матеріал буде використовуватись як частина промо ролика для соціального проекту, тоді додати в кінці «Якщо Ви уже маєте такого героя у своєму оточенні та хотіли б номінувати його на звання «Герой антикорупції 2020» – зверніться [контакти X] до [Організації Y]».

ОЛЕКСАНДР РАК

СЦЕНАРІЙ

Характеристики ролику: хронометраж ролика має бути не більше 1,5-2 хвилини, ролик має бути динамічним – часто змінюватись кадри, проте зрозумілим

Основна ідея – вплив корупції на життя винних і невинних людей, 4 пов'язані історії

Початок

Водій 1 їде дає хабар патрульному на перевищення швидкості

Водій 1 їде автівкою по дорозі, “хах, всього 500 гривень і швидко долечу додому”

Прораб – “ооо, зайшла перша частина, більше ніж зарплата, сьогодні відсвяткую з сім'єю”

Водійка їде 50 км/год, чоловік їй каже “та їде вже швидше, спішимо!” – “куди? на той світ?” – “тебе не виправити *злий*”

Прораб – сину-поліцейському “приїжджай, мені грошики зайшли” – “я сьогодні теж на жнивах”

Раптово падає опора освітлення на дорогу, водій 1 вивертає на зустрічку

Прораб – “50 на 50 з автодором, справедливо – але на інших опорах треба ще дешевші кріплення”

Авто їде прямо в авто водійки, вона встигає вивернути вправо, врізається в опору освітлення, опора падає на авто

Водій 1 вилітає через лобове скло

Водії зупиняються, викликають поліцію та швидку

Поруч проноситься кортеж Президента зі швидкими без зупинки

На виклик приїжджає син-поліцейський

Поліцейський не надягає світловідбивний жилет і виходить ставити конуси

Майже стемніло

В поліцейське авто влітає ззаду влітає інше авто з перевищенням (водій 4), поліцейський опиняється між 2 авто – насмерть

Кадри зсередини зруйнованих автомобілів

Водія 1 забирають живого на швидкій

Швидка приїжджає, але констатує смерть водійки та її чоловіка

Прораб у сльозах їде на місце ДТП

Траурна музика

Водій 4 спочатку сумний

Водій 1 в інвалідному візку, “надо пізно приїхала швидка”

Водій 4 посміхається

Водій 1 посміхається

Закадровий голос “хах, всього кілька тисяч доларів, щоб не сісти”

Кінець

ЯРОСЛАВ МАЛИК

Йде відеоряд, а дитячий голос за кадром озвучує:

Ось як все було. Того ранку мій майбутній тато запізнився на роботу та порушив ПДР. У нього могли забрати права, але він заплатив. Він часто так робив, і мама теж. Так вони і познайомились.

Поліцейський міг би виписати штраф, але не для того він пішов з улюбленої роботи та влаштувався в поліцію, за що, доречі, він теж заплатив.

А це начальник поліції – йому платять всі підлеглі і порушники. У нього є ледачий син, якого батько влаштував у престижний медвиш. Як саме – звісно він заплатив.

Так співпало, що саме цей лікар приймав пологи у моєї мами.

Я дуже люблю своїх батьків, але ніколи не скажу їм цього, бо не можу говорити, ходити і майже нічого не бачу. А той лікар ще й досі працює.

І весь відеоролик супроводжується підписами із зазначенням сум та визначить, таких, як дитячий церебральний параліч....»

Звичайно ж, я хотів пожартувати, але таке питання не викликає особливого сміху.

Звісно ж це не мій сценарій до ролику. Це сценарій однієї з доволі показових українських соціальних реклам щодо питань корупції.

І сьогодні, нажаль, ми можемо спостерігати невелику ефективність соціальних реклам. Питання: чому? залишається відкритим...

А мій ролик починався би саме з цього ролика, що я описав вище, а потім ракурс виходить в зал. Знаходимось на фестивалі соціальної реклами, де більше всього показують соціальної реклами проти корупції.

Тато з абсолютно здоровим сином (без будь-яких фізичних вад) передивились останнім саме цей ролик. І тата і семирічного сина він дуже вразив. Фестиваль закінчився. Сина всаджено на заднє сидіння преміального авто. Тато велика «шишка», має все гарне, і машину також.

По дорозі додому, в заміський будинок, татко не втримався і розігнав свого сталюго коня, перевищивши швидкість більше ніж на 80 км/год, а виїжджаючи з повороту перед ним виник ряд авто, який йому довелося швидко об'їжджати перетнувши подвійну суцільну смугу. Ну і щоб ми думали, а тут нагодились поліцейські, які зупинили авто порушника.

Тато, як завжди дістав своє «круте» посвідчення і пред'явив поліцейському, замість водійського посвідчення та технічного паспорту на авто. Поліцейський не прийняв цього до уваги, чим дуже розізлив татка. Але той вчасно схемнувся і не став сердити патрульних, а дістав декілька купюр великого номіналу в іноземній валюті, на що поліцейські доволі радо відреагували, забравши їх і відпустивши водія.

Закривши бокове скло водія, тато глянув в дзеркало заднього виду – де сидів його син... але його син здався йому хворим хлопчиком на ДЦП.

Тут ролик закінчується і з'являється напис на екрані: «Не дивись тупо, – думай і сприймай!»

АЛЬОНА САДОВСЬКА

ІДЕЇ ДЛЯ ГАСЕЛ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ:

1. Корупція – хвороба! Вакцинуйся та не хворій!
2. Keep calm and don't use corruption
3. Хочеш справедливості? Забудь про кума
4. Корупція – не ліфт. Далеко не заїдеш.
5. Корупція – темний лабіринт. Не заблудись.

СОЦІАЛЬНИЙ РОЛИК «КОРУПЦІЯ ЗНИЩУЄ»

На відеоряді доміно, яке падає один за одним і з купюрами.

Супровідний текст: «Я даю хабарі. Іноді так легше. Можу зекономити час. Так я можу уникнути відповідальності. Купив диплом, роботу, дав хабар за права, заплатив пожежникам при перевірці магазину. Але корупція знищує тебе і країну. Знань немає, роботу втратив, магазин згорів у пожежі, потрапив у аварію. Ти хочеш жити в зруйнованій країні? Зроби свій вибір. Бо гроші не вирішують все».

ТЕТЯНА НОВІКОВА

ЗЕМЛЯ – ЦЕ ВЛАСНІСТЬ ГРОМАДИ, А НЕ ТВОЯ!

Локація: Парк Тараса Шевченка

Сцена 1. Натура, день. Чоловік у гарному дорогому костюмі йде на обід та зустрічає в парку “ім. Тараса Шевченка” свою родину – дружину, сина та доньку, які гуляють та катаються на горках в цьому парку. Після вони разом йдуть та проводжають чоловіка на роботу до Київської міської ради.

Локація: Кабінет чиновника Київської міської ради

Сцена 2. Інтер'єр, 2 учасника розмови: чиновник та власник будівельної компанії.

Чиновник зустрічає забудовника, сідають за великий стіл. Забудовник дістає документи на виділення земельної ділянки та відкриває кадастрову карту, показуючи ту ділянку, яку він хоче взяти під забудову нового сучасного житлового комплексу прямо в історичному центрі столиці.

Після чиновник бере невеликий папірець та ручку – пише ціну вирішення питання та показує забудовнику. Він киває головою, погоджуючись на ці умови.

Чиновник відкриває шухляду у своєму столі, і той кладе гроші у крупній валюті. Чиновник бере документи на землю та підписує. Вони посміхаються один одному, тиснуть руки і розходяться.

Локація: Парк Тараса Шевченка

Сцена 3. Натура, вечір наступного дня. Чоловік йде з роботи – Київської міської ради через той самий парк, де чекає на нього родина – дружина та син з донькою. Він підходить та бачить, як бульдозером будівельники рівняють парк, де вже майже нічого не залишилось. В стороні стоять його діти обіймають його дружину та плачуть.

Локація: зрівнений бульдозером парк Тараса Шевченка

Камера: в ізуальна картинка зверху, зйомка квадрокоптером, плавно фокусуємо картинку на головних акторах

Сцена 4. Натура, день, діти з батьками. Стоять та спілкуються між собою.

Наводиться камера, вони повертаються та звертаються до наших високопосадовців.

Текст: “ Ми не продаємо нашу землю та історію, де зростали ми та зростають наші діти! Зупиніться, інакше ми – зупинимо Вас!

Гасло в кінці на загальному фоні будівельного майданчику, який розташувався в парку:
ПРОДАЮЧИ ЗЕМЛЮ, ТИ ПРОДАЄШ СВОЇХ ДІТЕЙ ТА ЇХНЄ МАЙБУТНЄ!!!

ОКСАНА ГАЛЬКЕВИЧ
КРАЇНА БЕЗ КОРУПЦІЇ (?)

Соціальний зміст цього відеоролика повинен транслювати ідею про те, що корупція доволі часто є моральною проблемою індивіда, а також є “взаємною” (тобто залежить і від того хто її дає, і від того хто отримує). Відео має спонукати глядача до особистого морального вибору.

Основна теза: Корупція це твій вибір (?).

Реалізація: існують дві паралельні візуалізації, у формі відеоролика, або мультиплікації. Вони показують два різні варіанти існування суспільства – з корупцією та без неї. Глядач має змогу обирати варіант розвитку подій у відеоролику за допомогою інтерактивних інструментів, для прикладу за допомогою ресурсу verse.com

Сценарій:

- Увесь текст читається закадровим голосом та підходить для обох роликів. У відео “Без корупції” він підсилює важливість відмови від корупції; у відео “З корупцією” вказує на абсурдність існування даного явища.

- Три сцени можуть бути окремими відео, а можуть скласти цілісну історію разом.

Відео “Без корупції”

Має позитивне забарвлення. Виконане у яскравих кольорах.

Відео “З корупцією”

Є досить похмурим.

Кольори – тьм’яні, сірі.

Сцена №1:

Перед нами один з українських університетів. Бачимо студентів, які ходять коридорами закладу, читають книги, спілкуються. Також бачимо процес складання сесії. Група студентів виконує письмову роботу, або ж тести на комп’ютерному обладнанні. У заліковки їм ставлять оцінки. Весь процес оцінювання є відкритим. Згодом бачимо кадр, на якому студенти вже отримують свої дипломи.

Сцена №1:

Перед нами один з українських університетів. Бачимо студентів, які ходять коридорами закладу, читають книги, спілкуються. Також бачимо процес складання сесії. Група студентів виконує письмову роботу, або ж тести на комп’ютерному обладнанні. Однак один з студентів запізнюється на екзамен. Він стоїть перед дверима, де проходить іспит, але не заходить туди. Натомість він прямує до кабінету з умовною табличкою методист/заступник декана/декан, та простягає конверт в обмін на оцінку.

У наступному кадрі він знову простягає конверт, але вже в обмін на диплом.

Закадровий текст:

Ми живемо у країні, яку створюємо самі. Вона змінюється та розвивається разом з нами. Щодня ми робимо свій вибір на користь майбутнього суспільства, чесно працюємо, навчаємося, дотримуємося правил поведінки.

Все що нас оточує: країна, місто, суспільство, друзі, колеги, сім’я – впливають на наші дії, а ми впливаємо на них. Ми не обираємо сценарій свого життя, однак ми обираємо дії. Корупція – це дія. Ти вирішуєш чи обрати її.

Сцена №2:

Зображується оголошення про прийом на роботу. Декілька кандидатів надсилають свої резюме, їх запрошують на співбесіду. Далі бачимо як проходять співбесіди, кандидати презентують свої попередні проекти/досягнення. Частина кандидатів чекає своєї черги. Один з претендентів проходить співбесіду, його вітають.

Сцена №2:

Зображується оголошення про прийом на роботу. Декілька кандидатів надсилають свої резюме, їх запрошують на співбесіду. Далі бачимо як проходять співбесіди, кандидати презентують свої попередні проекти/досягнення. Частина кандидатів чекає своєї черги. Повз чергу проходять жінка з хлопцем (сином) та заходять в кабінет до “роботодавця”. Між ними

відбувається “радісний діалог старих знайомих” з якого стає зрозуміло, що хлопця приймають на роботу поза конкурсом.

Закадровий текст:

Ми живемо у країні, яку створюємо самі. Вона змінюється та розвивається разом з нами. Щодня ми робимо свій вибір на користь майбутнього суспільства, чесно працюємо, навчаємося, дотримуємося правил поведінки. Все що нас оточує: країна, місто, суспільство, друзі, колеги, сім’я – впливають на наші дії, а ми впливаємо на них. Ми не обираємо сценарій свого життя, однак ми обираємо дії. Корупція – це дія. Ти вирішуєш чи обрати її.

Сцена №3:

Бачимо зображення будівлі – пам’ятки архітектури в історичному центрі міста. Вона відреставрована та цілком вписується в навколишню архітектуру/ландшафт. Сюжет залишається на тому ж кадрі.

Сцена №3:

Також бачимо історичну будівлю, але в занедбаному стані. Кругом неї стоїть огорожа, на якій розміщено будівельний проект. Проект показує нам будинок-монстр, що зовсім не вписується в довколишню архітектуру та явно порушує вимоги будівельних норм.

Сюжет повертається до подій, які відбулись за декілька місяців до того. У ньому посадовець приймає хабар від забудовника та видає дозвіл на будівництво.

Закадровий текст:

Ми живемо у країні, яку створюємо самі. Вона змінюється та розвивається разом з нами. Щодня ми робимо свій вибір на користь майбутнього суспільства, чесно працюємо, навчаємося, дотримуємося правил поведінки.

Все що нас оточує: країна, місто, суспільство, друзі, колеги, сім’я – впливають на наші дії, а ми впливаємо на них. Ми не обираємо сценарій свого життя, однак ми обираємо дії. Корупція – це дія. Ти вирішуєш чи обрати її.

ДМИТРО ВОЙТЕНКО

Отже, почну з короткого ліричного відступу, в нашому суспільстві всі не люблять корупцію, однак якимось магічним чином корупція не зникає. В чому ж річ? Проблема в тому, що паралельно з нелюбов'ю до корупції, в нашому суспільстві дуже люблять швидко вирішення проблем, «тут і зараз», «мені треба», «ну давайте по-людськи» і все в такому дусі. Тому і виходить, що наше суспільство корупцію не любить однак існувати без неї не може, принаймні за такого рівня культурного та соціального розвитку.

Пропоную наступні ідеї для антикорупційних соціально-інформаційних медіа-матеріалів:

1) Сюжет соціальної реклами: Декілька молодих людей обговорюють тему корупції та «поганої влади», при чому доходять до висновку, що це політики погані і корупція виникає через них. На цьому їх розмова закінчується. Наступний кадр, де одного з цих молодих людей знімають в обстановці де він намагається «вирішити питання швидше», це може бути або поліклініка або зупинка за порушення ПДР. Закінчуватись ролик має фразою «Починай боротьбу з себе».

2) Сюжет соціальної реклами №2: Дія починається в коридорі якої-небудь державної установи, де іде службовець разом з іншим службовцем або звичайним громадянином і його вмовляють «посприяти у вирішенні якогось питання». Видно, що службовець вагається і намагається відмовитись. Потім він заходить у свій кабінет і просить свого співрозмовника зачекати. Далі починається епізод зі спогадом службовця, де він згадує свої негативні погляди на корупцію і ентузіазм, коли він тільки влаштовувався на роботу після закінчення ВНЗ. Після цього він виходить з кабінету і відмовляє особі, яка намагалась схилити його до корупційних дій. Закінчуватись ролик має фразою «Будь чесним, будь відповідальним, не сором свою державу».

3) Сюжет соціальної реклами №3: Дія починається з кадрів на якомусь святкуванні, де сидять два друга і один вітає іншого з тим, що інший балотується на посаду народного депутата. Згодом розмова переводиться у русло лобіювання інтересів бізнесу одного з учасників бесіди, взамін пропонується фінансова підтримка по залученню електорату для особи, яка балотується на посаду народного депутата. Після цього кандидат в народні депутати задумується над тим, що йому довіряє його електорат, який очікує, що він буде чесним і не зрадить їх довіри, з іншої сторони просить же його кращий друг. В результаті кандидат відмовляє, між ним та його другом відбувається словесна перепалка. Але згодом кандидата все-таки обирають народним депутатом. Ролик закінчується фразою «Виправдай довіру».

ВІТАЛІЙ РАДІОНОВ

КОРУПЦІОНЕР ПЕРЕЙШОВ НА ІНШУ СТОРОНУ.

Дія відбувається серед міста літом в теплу і спекотну погоду, в місці наближеному до центру або у самому його центрі, де є велика кількість людей, на пішохідному наземному переході на одній із головних вулиць міста.

Дорогий автомобіль під'їжджає до пішохідного наземного переходу і зупиняється на ньому. З автівки з боку дороги виходить, розмовляючи по телефону, гарно одягнутий чоловік — у брендовому костюмі, під яким одягнута футболка з написом «Корупціонер» (далі по тексту – Іван Іванович).

Іван Іванович, не припиняючи розмови, розмахуючи руками, роздратовано доводячи щось своєму співрозмовнику, стає на нерегульований пішохідний наземний перехід. Він чимось розгніваний. Скінчивши розмову, він, з відчуттям короля світу, починає переходити на інший бік вулиці.

В той самий час чоловік молодшого віку (далі по тексту – Дмитро) у футболці з написом «Антикорупціонер» з рюкзаком за спиною мчить на електросамокаті до цього ж пішохідного наземного переходу з іншого боку вулиці. Він з усмішкою на обличчі впевнено крокує по ньому, ведучи вже поруч із собою електросамокат. Десь посередині переходу Іван Іванович зачіпає плечем Дмитра і вони зупиняються навпроти один одного. Відбувається

Діалог:

Іван Іванович: Геть з дороги, шмаркач!

Дмитро: Шановний, спокійно, все буде добре, такий гарний день, нічого тут мені грубіянити.

Іван Іванович: Ти мені ще поговори, знаєш хто я такий?!

Дмитро: Ви когось мені нагадуєте... Згадав, Ви — той, як його, «Корупціонер» з Верховної Ради України.

Персонаж Іван Іванович вже не може йти, його обличчя змінилося на розпач, оскільки слово «корупціонер» його дуже зачепило за живе.

Діалог (продовження):

Іван Іванович: Дуже сумним голосом говорить: Знаєш я би все віддав, щоб люди на вулиці не говорили про мене такі слова.

Дмитро: Я розумію, давайте з Вами про це поговоримо, Я думаю, зможу Вам допомогти. Сцена продовжується без звуку, обоє про щось говорять... Камера знімає перед ними і охоплює їх і пейзаж за ними – широкий план.

Потім Дмитро дуже сильно обіймає Іван Івановича на декілька секунд і дістає з рюкзака футболку з написом «Антикорупціонер» і простягає йому.

Іван Іванович знімає піджак і футболку з написом «Корупціонер», футболку рве навпіл і одягає футболку з написом «Антикорупціонер». На обличчі Іван Івановича з'являється широка усмішка. Він з легкістю робить глибокий вдих і різкий видих. І з високо піднятою головою переходить пішохідний наземний перехід на інший бік.

Кінець.

МИХАЙЛО ЯНИШІВСЬКИЙ

Відеоролик починається з того як молодий хлопець років двадцяти вдягнений у джинси і осіннє пальто в останній момент забігає у вагон метро, одразу після нього зачиняються двері: «Обережно, двері зачиняються, наступна станція «Хрещатик». Захеканий, але з посмішкою, він машинально дістає із внутрішньої кишені пальто телефон, камера фокусується на екрані. Ми бачимо новинний заголовок «Трагедія у місті А.: у школі не було пожежної сигналізації». Легка посмішка з обличчя хлопця зникає, він відводить погляд вбік і дивиться на маму з дитиною, які сидять скраю біля дверей. Хлопець непорушно і трохи нетактовно дивиться прямо на них. Мама – це жінка приблизно тридцяти років, вдягнена в довгий чорний пуховик. Її обличчя практично не видно, вона застигла схилившись до голови доньки, немов цілує її. Видно лише світло-русяве волосся матері, воно незібране, де-не-де проглядається сивина. Дочка – дитина років шести, обличчя і шкіра хворобливо бліді, вдягнена також у пуховик, але темно-зелений. Вона тупо дивитися перед себе, здається, ніби вона не кліпає, її погляд по-дорослому вдумливий, розчарований, спустошений.

Поступово камера наближається до очей дівчинки, вони світло-зелені. В цей момент відбувається відеоперехід, наче продовження ролика відбувається в очах у дівчинки, а хлопець ніби спостерігає з цим. Треба показати у формі коротких сцен, що в неї в голові: думки і спогади.

Вона згадує як її батько, пожежник, зранку, у їхній квартирі у передпокої прощаючись, цілує її і маму. Він у формі. «Будь чемною у школі, Сонечко» – останні слова батька перед виходом.

Наступна епізод це кадри з пожежі, де батько піднімається по пожежній драбині на п'ятиповерховий будинок коледжу до вікна, з якого виглядають великі язики полум'я. Чути крики людей, зокрема фразу «треба дітей вивести!», також сирени пожежних машин. Епізод закінчується, коли батько-пожежник долазить до самого верху і починає гасити вогонь.

Далі ми опиняємося у кабінеті директора школи, бачимо, зокрема великий український прапор, стіл зі світлого дерева, на стіні якісь грамоти і картини. Директор, злегка огрядний чоловік у світло-сірому костюмі років 55, промовляє до чоловіка у формі пожежника: «Домовились?». Камера приближається і ми бачимо, що це той самий батько пожежник, він відповідає: «Звісно, але хоча би 100 гривень штрафу я мушу випасати» і сміється.

Наступний епізод: матір з дочкою підводяться і виходять з вагону, хлопець помічає чорну стрічку пов'язану під волоссям матері. Вони виходять, двері зачиняються. Камера показує як потяг метро рушає і розганяється, в цей час голос дівчинки з-за кадру промовляє: «Корупція не щадить нікого, сьогодні ти береш або даєш взятку, а завтра вона тебе вбиває».

ЄВГЕНІЯ ВАСИЛЬЧЕНКО
СЦЕНАРІЙ ВІДЕОРОЛИКА НА АНТИКОРУПЦІЙНУ ТЕМАТИКУ “СПРАВЖНЯ ЦІНА КОРУПЦІЇ”

Відео/ Візуальні ефекти	Диктор/аудіо
Сцена 1. Вечір, похмурий дощовий день. Жвавий рух автівок по одному з мостів Києва; Водії поспішають, не особливо дотримуючись правил дорожнього руху; Рух ускладняють лише ями на дорозі, які досить рясно вкривають асфальт.	Шум автівок, водії сигналять один одному.
Сцена 2. У загальному потоці автівок, їде головний герой (назвемо його Остап) зі своєю родиною (дружиною та донькою). Сім'я дуже радісно і голосно обговорює головну подію цього дня – донька головного героя виграла олімпіаду з історії. Дощ стає сильнішим.	Веселий гамір у середині машини, герої сміються. Дощ поступово перетворився на справжню зливу, шум від дощу чутно навіть в автівці наших героїв.
Сцена 3. Остап, який так само трохи порушує правила дорожнього руху і визначену швидкість, поспішає заїхати на той самий міст, та стрімко занурюється у потік автівок. Він не встигає вчасно помітити одну з великих ям на дорозі, і, намагаючись її оминати, він не впорався з керуванням. Через слизький асфальт машину розвертає і виносить на зустрічну смугу.	Сильний шум, машина намагається гальмувати, сигнали інших машин змішуються з криками дитини в салоні автівки. За якусь мить – гуркіт, удар та зіткнення автівок.
Сцена 4. Здається за мить після зіткнення наш герой відкриває очі. Насправді пройшло трохи більше часу. Навколо багато людей, вони намагаються відкрити двері його машини (з боку пасажирських сидінь). Хтось з людей викликає швидку. Наш герой дивиться на пасажирів на задньому сидінні автівки – його дружина та донька непритомні. Він не хоче думати про найгірше.	Надзвичайний галас, крики людей.
Сцена 5. Наступної миті Остап відкриває водійські двері автівки, ледь тримаючись на ногах, він виходить. Дощ вже стихає. Він розуміє, що цей міст, на якому сталася аварія, йому дуже знайомий.	Гамір наче витісняють на другий план спогади головного героя.
Сцена 6. Остап згадує, що майже рік тому його компанія отримала проект на ремонт цього самого мосту. Він загадав як платив гроші за те, щоб отримати цей проект, своєму куму, який був у тендерній комісії і обирав підрядну організацію. Компанія Остапа не мала належного досвіду, але мала зв'язки. Згодом кум запропонував Остапу декілька цікавих ідей щодо того, як можна було заощадити на матеріалах для ремонту дороги та на якості виконання ремонтних робіт. Всі ці спогади стрімко проносяться наче перед очима Остапа.	На задньому плані чути сирену швидкої (вже приїхали лікарі).
Сцена 7. Остап повертається у реальність. Він у розпачі. Лікарі констатують смерть його рідних. Наш головний герой відчуває як задихається. Все навколо наче “поглинають” сутінки. *На екрані з'являється текст, який озвучує диктор.*	Голос диктора: Перед тим як погоджуватися на легкі гроші, подумай – а яка справжня ціна корупції?

ОЛЕКСАНДР САЛЖЕНКО

СЦЕНАРІЙ ВІДЕО-РОЛИКА НА ТЕМУ "КНОПКОДАВСТВА" НАРОДНИМИ ДЕПУТАТАМИ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

Звичайний ранок. Головний герой ролику чоловік років 45-50 прокидається у себе вдома від дзвінка будильника, на табло якого 8:45. Він декілька разів натискає кнопку на будильнику, навіть після того, як він звук вимкнувся. На столі біля ліжка розгардіяш, валяються пожмакані папірці, лежать скляні пляшки.

Герой неохоче встає і йде на кухню. З-під майки глядач бачить старі чорно-білі татування – профілі Леніна і Сталіна або аполет на плечі. Дорогою герой не проминає жодного вимикача (крупні плани, як він включає світло по всій квартирі, клац-клац-клац). Герой вмивається та одягається.

Вже вдягнений у костюм, із дууууже серйозним виглядом він заходить у ліфт, в якому вже їдуть молода дівчина із дитиною. Герой не вітається починає натискати на усі кнопки ліфту одразу. Нервує. У дитини здивування, очі лізуть на лоба, типу, "а що, так можна було?" Мама закриває дитині очі: "Тобі не варто таке бачити".

Головний герой заходить у автобус (такий, в якому є червона кнопка STOP). Щойно автобус рушає, він натискає на кнопку. Автобус зупиняється. Герой не виходить з транспорту, чекає, доки він знову рушить. Знову натискає. Так повторюється кілька разів, доки його обережно не випроваджують з автобусу.

У процесі люди дивляться здивовано, але знову-таки активно не реагують. Герой дістає з карману свого пальто телефон і декілька разів активно тисне пальцем по екрану. На обличчі видно роздратування.

Після цього він сідає у таксі. Машина їде, а він натискає на всі кнопки, до яких здатен дотягнутися: то склопідйомниками грається, то аварійку включає, то магнітолу включає і вимикає. Таксист нервує, мовчки блокує кнопки з боку сидіння пасажира.

Таксі приїжджає до пункту призначення. Головний герой поправляє краватку і шкіряні рукавички на руках, твердим і впевненим кроком прямує до головного входу Верховної Ради.

Далі – як логічне продовження сюжету – нарізка депутатів-кнопкодавців.

В кінці напис на увесь екран: *"Кнопкодаве, тисни там, де треба!"*.

ЗОРЕСЛАВА КУЧЕРЯВА

Сценарій для соціального ролику щодо запобігання корупції. *(Відео монтується в форматі мультфільму під начитку).*

Жив був водій Андрій
Мав він швидкий автомобіль.
Любив без тям він свого залізного коня
І швидкість, яку кінь із себе видава.
Одного вечора вертався наш Андрій,
З вечірки, де звичайно, пригубив.
На швидкості близь 200 він топив.
Але не так далеко наш герой устиг,
Його патрульний Горобенко зупинив.
Куди і звідки у Андрія він питає,
Чому не пристебнувся і чи нічого не вживав?
“Товариш поліцейський ,майте Бога,
ні чарки і ні краплі, якщо вже точно вести мову”.
І разом з тим, він руку простягає,
З посвідченням він Лесю поліцейському вручає.
І тут у Горобенка два шляхи
Взяти, чи не взяти- вибір важкий.
У першому випадку може він,
Від кожного порушника підвищити бюджет свій.
Але в такому випадку Горобенко
Несе відповідальність і за майбутні жертви,
Які водій Андрій, який так дуже любить свій автомобіль,
В майбутньому реалізує,
бо не страшний поліціант в овечій шкурі.
“Вони свої, топити можна двісті!”
І він не розуміє, що колись то
Його зупинить не товариш Горобенко,
А бортик мостовий, або школяр Артемко.
У другому випадку наші Закон і Право
Візьмуть над Горобенком верховенство вдало.
І випише Андрію штраф хороший.
І щоб порушник наш Андрій,
який так любить свій автомобіль ,
Усвідомив покарання за вчинок свій.
Знав, що таке закон, і що таке відповідальність.
Що гроші – це не спосіб створить іншу реальність.
Мораль цієї басні є така,
Коли вибір стає “була, чи не була”
Коли корупція вже мчить до тебе,
На швидкості вже понад двісті легко,
Вже розуміти маєш ти,
що в кожному випадку в тебе є два шляхи.
Але закон ти маєш боронити,
Щоб потім тобі було легше жити.
Щоб не довелося в один момент
Шукати в своє виправдання аргумент.
Чому сім’я страждає через те,
Що їх дитя на світі не живе.
Через Андрія водія, який
Так сильно любив швидкість і свій автомобіль.

ВІКТОР СУХАР

СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА НА АНТИКОРУПЦІЙНУ ТЕМАТИКУ

Соціальна реклама – ефективний механізм запобігання корупції. У всякому випадку так вважалося у 2011 році, коли проводився V Національний фестиваль соціальної реклами під гаслом «Держава без корупції». Також час от часу в Києві можна бачити рекламні борди на цю тематику.

Наприклад, такі:

Проте, коли переходиш за посиланням, можна побачити це:

Повідомити про корупцію

Форма "Повідомити про корупцію" тимчасово неактивна.

Дослідивши наявну антикорупційну рекламу в Києві, можна зробити висновок, що вона на теперішній час представлена вкрай мало. Так, інколи можна побачити лайтбокси з висловлюванням Л. Гузара, який неможливо до кінця прочитати, їдучи автомобілем, та рекламу політиків (політичних партій) на цю тему.

Як ми бачимо, функція реклами виражається в інформуванні громадян про наявність певної соціальної проблеми і привертанні уваги до неї. В той же час соціальна реклама повинна пропонувати джерела та шляхи вирішення цієї проблеми і бажано з мінімальними витратами для споживача.

Для посилення дієвості антикорупційна реклама повинна привертати увагу, емоційно вражати, спонукати до активної дії (стимулювати добродісну поведінку або відмовляти від недобродісної, повідомляти про факти корупції) та мати зворотний зв'язок.

Визначаючи зворотний зв'язок як один із головних факторів успішної соціальної реклами, було досліджено куди можна повідомити про факти корупції. І як виявилось за результатами пошуку в інтернеті, система видає посилання на гарячі лінії правоохоронних органів та органів влади та місцевого самоврядування. Для пересічного громадянина пошук конкретного правоохоронного органу (або органу влади) є занадто довгим та обтяжливим і, скоріш за все, він не буде цього робити.

Вивчаючи тему боротьби з корупцією, я випадково натрапив на індійський сайт «I paid a bribe. Report now» (<http://www.ipaidabribe.com/>). Українською це буде як «Я заплатив хабар. Повідом зараз». На сайті в довільній формі повідомляється про можливі факти корупції, при цьому неважливо в якій сфері – публічного чи приватного права. Наприклад, жінка пише про те, як вона заплатила нотаріусу кошти, які, як вона зрозуміла, не є офіційним платежем. Вона не вказує свого прізвища, проте зазначає дані цього нотаріуса. У другому випадку водій авто повідомляє, що він заплатив за порушення правил дорожнього руху поліцейському за те, щоб він не оформляв його офіційно. При цьому водій зазначив місце і час, де він дав хабара, без зазначення будь-яких прізвищ.

Вважаю, що у нас можна створити сайт, на якому людина може написати про можливий факт корупції без заповнення будь-яких реєстраційних форм. При цьому, на сайті зробити поділ на адміністративно-територіальні одиниці (щоб була видна кількість повідомлень на кількість населення цієї одиниці) та зазначення назви (ЄДРПОУ) підприємства/особи. Наприклад, особа, яка зробила неофіційний платіж, в міській лікарні №1 м. Бровари, може написати про це. А будь-яка особа може за конкретним підприємством/організацією чи фізичною особою прочитати щодо можливих фактів

корупції. Вбачається, що цією інформацією будуть зацікавлені і керівники цих підприємств/організацій і правоохоронні/контролюючі органи.

Стосовно самої реклами мені до вподоби історичні плакати та вислови відомих людей, які можна переробити на боротьбу з корупцією в Україні.

корупції

«Якщо ~~підступності~~ не буде краю, то доведеться битися» (Богдан Хмельницький).

корупція

«~~Рабство~~ – найтяжче нещастя» (Марк Тулій Цицерон).

Антикорупційна реклама буде мати позитивний вплив, якщо вона буде зрозуміла для нефахівця, використовувати різноманітні сюжети, демонструвати спроможність у вирішенні проблеми.